

[Statsministeren]

tage i disse forhandlinger, på, at det bliver de alvorligste forhandlinger, de nogen sinde har deltaget i i deres politiske liv. Tro ikke, at det bliver overflade. Nej, det bliver en dybt alvorlig sag, og det har sin begrundelse i, at regeringen er fast besluttet på at udnytte alle muligheder for at nå nye resultater og for at få problemerne løst.

Regeringen har lagt sit 6 pct.-forslag frem, og jeg har set – det har jeg jo – at det også indgår som et centralt element i Socialdemokratiets skattetanker. Så ville det være en skandale, som ingen af os rigtig kunne være bekendt, hvis vi ikke fik det løst. Det er klart, at hvis man ikke vil, altså hvis man har besluttet sig for, at de skal ende negativt, så lader det sig ikke gøre. Så må vi ordne vores mellemværende på anden måde. Men det er altså ikke det, regeringen tilstræber.

Vi tilstræber resultater, og jeg tror også, at langt de fleste almindelige lønmodtagere og almindelige selvstændige, som ligger i mellemindkomstniveauet, føler, at vi skylder dem at få fjernet den alt for skræppe marginalskat, som er så ødelæggende for dansk samfundsøkonomi.

Så jeg siger bare til alle: Pas nu på! Tag nu ikke fejl! Det er ikke skinforhandlinger, vi indbyder til. Det er dybt seriøse forhandlinger, og vi kan godt bruge nogle uger på det, men vi slipper ikke til sidst.

Anker Jørgensen (S):

Det er blevet fremført her under debatten, at regeringens oplæg var et forhandlingsoplæg til Socialdemokratiet.

Jeg tror, at vi alle sammen er så voksne, at vi godt kan gennemskue taktikken i den påstand, for andet er det selvfølgelig ikke. Der er for mig at se og for den socialdemokratiske gruppe absolut ikke noget som helst oplæg til Socialdemokratiet. Måske snarere tværtimod.

Jeg vil gøre opmærksom på, at dette oplæg til Socialdemokratiet indeholder, at der kan blive tale om en skattelettelse for de absolut lavest lønnede på 600 kr. om året eller 2 kr. ca. om dagen. Det er det, der er til de lavtlønnede grupper, der nu engang er i dette samfund. Jeg kan godt se, at systemerne kan være sådan, at det kan være svært at lave den helt rigtige sociale balance, men det dér, det er ganske enkelt for groft.

Jeg ved ikke, hvad dette vil betyde for folk i niveau med f.eks. en statsminister. Men jeg ved, hvad det betyder for mig selv, hr. statsminister. Det betyder, at jeg kan få en indtægtsforhøjelse med skattelettelse på i hvert fald ikke under 7.000 om året.

Hvis det for en socialdemokrat kan være et oplæg til forhandling, at de lavtlønnede grupper får 600 kr. om året og nogle af de mere velflagte kan få 7.000, 8.000 kr. og jo langt større beløb for de virkelig velflagte . . . Selvfølgelig er det ikke noget oplæg til Socialdemokratiet.

Socialdemokratiets formand, som forlod lokalet her, ikke i en eller anden karakter af demonstration, men simpelt hen, fordi han havde været så letsindig at love, at han kom i tv kl. 20.30 – dér kan man se, hvilken magt pressen har; men det er mere for i hvert fald ikke at få forkerte myter omkring dette her. Men hr. Svend Auken havde jo i øvrigt også svaret statsministeren, inden han gik.

Men jeg vil gerne sige, at det, der bliver stående efter denne debat i dag, kære folketingsmedlemmer og kære offentlighed, det er en statsminister, der dels i sit oplæg ikke har indbudt Socialdemokratiet til en reel forhandling og heller ikke og slet ikke i sin replik har gjort tingene på en sådan måde, at der kunne blive tale om troværdighed omkring et sådant tilbud til forhandling. Det, der bliver stående, hr. statsminister, er en utrolig overdreven polemisk form, en direkte overlegen og hånlige måde at diskutere på. Ja, jeg tager endda ikke i betænkning at sige, at hele stilen var direkte perfid.

Det var altså slet ikke noget oplæg til forhandling. Den måde, som statsministeren har svaret på her i dag, letter ikke mulighederne for forhandlinger. Tænk, hvis en socialdemokratisk statsminister i en replik havde bragt sådanne overlegne, perfide bemærkninger ind i en slutreplik og så alligevel sagde, at man ville samarbejde. Det var en socialdemokratisk statsminister aldrig sluppet godt fra. Jeg håber heller ikke, at en konservativ statsminister gør det.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Nu er det jo sådan, at ikke alene regeringen, men også Socialdemokratiet er kommet med et forslag, og dér vil jeg gerne spørge hr. Anker